samtlige de Punkter, som han har fremhævet i det Foredrag, han holdt ved denne Sags 1ste Behandling.

Fischer: Jeg er den høitærede Indenrigsminister meget taknemmelig for de Oplysninger, han nu har givet os. De kaste et Skjær, et Lysskjær over den Sag, som jeg har tilladt mig at fremdrage for Thinget, saaledes at det nu er forstaaeligt, hvorledes det er gaaet til, at den høitærede Indenrigsminister i sin tidligere Egenskab som Finantsminister har givet os en Oversigt som den omtalte. Jeg skal nu tillade mig noget nærmere at berøre de Oplysninger, som den høitærede Minister har givet os, og knytte nogle Bemærkninger dertil. Først maa det være mig tilladt at minde om, at samtlige de af mig anførte Talstørrelser ere erkjendte for rigtige af den høitærede Indenrigsminister. Jeg har tilladt mig at gjøre opmærksom paa, at den høitærede Minister havde angivet Underbalancen for Aaret 1869—70 til 1 Million og derpaa sagt: Denne Million er selvfølgelig tagen af Kassebeholdningen, saa at denne, der ved Aarets Begyndelse var 5,021,000 Rd., ved Aarets Slutning blev 4,021,000 Rd. Ved Siden deraf har jeg holdt Regnskabets Tal og godtgjort, at der blev i runde Summer en Forskjel af 885,000 Rd. Dette anerkjender altsaa den høitærede Minister, ligesom han anerkjender Rigtigheden af de af mig anførte Enkeltheder og deres Afvigelser fra det foreliggende Regnskab. Nu henviser imidlertid den høitærede Minister til, at han ved Sagens Behandling udtalte, at han skulde give Oversigten, saa godt som han kunde (Indenrigsministeren: „For Dieblikket"!) — ja, for Dieblikket, og det vil maaske være i det ærede Things Erindring, at jeg ogsaa ved den foreliggende Sags 1ste Behandling oplæste disse Udtryk af den høitærede Minister, og jeg skal gjøre det endnu engang. Den høitærede Minister yttrede nemlig: „Jeg skal i saa Henseende tillade mig at meddele de Resultater, som jeg kan for Dieblikket." Denne Reservation har den høitærede Minister taget, og det bliver da nu at undersøge, om de Resultater, som den høitærede Minister derefter fremstillede, virkelig vare af den Beskaffenhed, som man kunde vente dem i det Dieblik, og om den høitærede Minister virkelig dengang meddelte os, hvad han var i Stand til at meddele os i det Dieblik, da han udtalte sig derom. Den høitærede Minister mindede om, at det selvfølgelig maatte betragtes som foreløbige Overslag, der vare saa gode, som de dengang kunde gjøres, og det bliver altsaa at undersøge, om det virkelig forholder sig saa. Den første Post i Regnskabet, som jeg tillod mig at berøre, var „Renter af Statsaktiverne". Derom udtalte den høitærede Minister, den daværende Finantsminister, at der var kommet en Indtægt mere end paaregnet af 174,000 Rd., og den høitærede Minister gjennemgik denne Post temmelig nøiagtig. Han henviste til, at dette var en Indtægt, som var fremkommen derved, at vi i de senere Aar havde oparbeidet adskillige Aktiver, som havde givet et større Udbytte end tidligere; da her er Tale om en Merindtægt af 174,000 Rd., saa maatte jo Sammenhængen være den, at det var en Sum, som ikke var paaregnet i Budgettet, og da det fremdeles er en Indtægt, som kommer blandt Renterne, maatte den jo anses for at være en aarlig Indtægt. Men undersøger man nu Sammenhængen med den paagjældende Konto, saa vil man ikke finde det ringeste Spor af denne Indtægt. Den er ikke til at finde paa Kontoen, men Indtægten af noget over 400,000 Rd. — 412,000 Rd. for at være ganske nøiagtig — ud over, hvad der var beregnet, er for den allervæsentligste Del fremkommen derved, at det var paatænkt at tilintetgjøre ca. 10 Millioner Rd. indenlandske Papirer i Begyndelsen af Finantsaaret, medens det først skete i Slutningen af Aaret. Renterne deraf, omtrent 400,000 Rd., ere komne til Indtægt, uden at de have været paaregnede,